

vinski kupec. Kupčija je bila naglo sklenjena. Kmetica je koj opoldne oskrbela prevoz vina v Maribor. Neznani kupec je peljal Kacjanovo v Jan Kolarjevo ulico. Tamkaj je 300 l vina prevzel. Pretočil ga je v majhne sodčke, katere so odnesli in odpeljali drugi moški. Slednjič je čudni kupec, ki je rekel kmetici, da se piše Kraut, sedel na kolo in je neznan kam zginil. Ženska je nekaj časa zastoj čakala, nato pa je spoznala, da je nasleda navadnemu sleparju, katerega išče sedaj policija.

Umorjena in izropana. V Zgor. Voličini pri St. Lenartu v Slov. goricah je na samotnem gospodarila Otilija Kocbek. Dolga leta sta živeli skupaj s sestro Ivano, ki je letos na spomlad umrla in je zapustila Otiliji svoj delež. Dne 16. julija zjutraj je opozorilo mukanje živine, da se je moralo Kocbekovi nekaj pripetiti. Sosedu so pogledali skozi okno in so videli, da leži na tleh pri postelji v krvi gospodinja. Poklicana sodna komisija je ugotovila, da so ljudje zadnjič videli Otilijo 11. julija. Krvavo dejanje je bilo izvršeno najbrž v soboto ali na nedeljo 12. julija. Lačna živina je opozorila sosese, da je odkrila umor. Kolik denarni plen je padel neznanemu roparskemu morilcu v roke, ni ugotovljeno.

Iz strahu pred sodnijo v smrt. Na sodišče v Marenberg je bil pozvan Avgustin Lorenci, 22letni poljski delavec. Iz strahu, da bi bil kaznovan, se je obesil v šupi pri St. Vidu v Vuzenici.

Tri žrtve fantovskega pretepa. Do hudo krvavega pretepa je došlo v Polički vasi v Slov. goricah med pijanimi fanti, ki so popivali v vinotoču posestnika Fr. Kunster v Polički vasi. 20letni Franc Šantl se je oborožil z vilami, s katerimi je sunil v truh 20letnega Alojzija Trotiča in je tudi 22letnega Jožefa Debelaka težje poškodoval po obrazu in prsih. Iz istega vrveža je hotel 7letni Štefan Bobek spraviti na varno svojega brata. V splošni zmedu je bil vržen na tla in si je zlomil desno roko. Tri omenjene poškodovance

so spravili v mariborsko bolnico, več lažje ranjenih je ostalo v domači oskrbi.

Prijet kurji tat. Pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju so prijeli Martina Sedlačka, pri katerem so našli več ukradenih kur. Sedlaček je priznal, da je pokradel perjad v Rogoznici.

Trije požari v eni noči. V noči na 15. t. m. je doživela mariborska daljna okolica kar tri požare. V Ješenci pri Framu je izbruhnil ogenj v delavnici čevljarja Mat. Skaza. Hitro na pomoč pribrzeli gasilci so oteli del hiše. — Ne daleč od Pragerskega je bilo od podtaknjene ognja uničeno gospodarsko poslopje posestnika Štefana Potočnika v Trnovcih in znaša škoda 35 tisoč Din. — V Klopah pri Slov. Bistrici je postala žrtev nočnega požara domačija posestnika Leopolda Brumeca.

Tat v stanovanju. V Ptuj v ulici Vseh svetnikov je delala na svojem vrtu Ivana Kraeber, hišna posestnica. Med zaposlenostjo in v odsotnosti je vdrl v njeno stanovanje neznani klatež, ki ji je odnesel 4300 Din.

Obstreljen radi par marelic. V mariborsko bolnico so pripeljali s šibrami obstreljenega Leopolda Šaska iz Poljčan. Izpovedal je, da je na potu iz gorce proti domu utrgal na vrtu nekega posestnika par marelic. Nenadoma je počil strel in šibre so ga zadele v roko in rebra.

Zabodljaj v vrat. Na cesti v Škofji vasi pri Celju je na večer mlad hlapec zabodel zelo nevarno v vrat 37letnega posestnika Antona Bincla iz Škofje vasi. Težko ranjenega so spravili v celjsko bolnico.

Tatvina vina. Na Vinjem vrhu pri Novem mestu ima posestnik Frkolt iz Gradišča svojo zidanico. Neznane mu je vdrl v klet in mu je odnesel vino, katerega je skrbno hranil za mlatiče.

Vlomilec v pastirske kočje po planinah prijet. Na Mali in Veliki planini po Kamniških planinah so bili vlomi v pastirske kočje pogosti. Zlasti so se dogajali v jeseni in zimi, ko pastirjev ni več na planinah. Zadnji vlom je bil izvršen 24. junija v Starovašnikovo kočjo na Mali planini. Orožniki iz Kamnika so vlomilca prijeli

na nekem škednju. Gre za 34letnega Lovrenca Starovašnika iz Podstudenca. Z osumljenim vlomilcem so dobili orožniki tudi zalogo vitrihov.

Izpred sodišča.

Obsodba radi dveh ponarejenih novcev. Janez Kobiljšek, 24letni samski rudar v Lokah pri Zagorju ob Savi, je ponaredil 5. junija dva kovanca po 20 Din. Potvorbi so spravili v promet in sicer eno v trgovini Amalije Kopačeve v Izlah, drugo pri trgovcu Jurju Kolčanu v Orehoviči. Ponarejevalca so kmalu imeli in so ga izročili v ljubljanske zapore. Kobiljšek je bil 14. julija za dva ponarejena novca obsojen na 1 leto in 4 dni strogega zapor.

Slovenska Krajina.

Sobota. Cerkvena oblast je imenovala za ukanijskega upravitelja namesto pokojnega g. kanonika in dekana soboške dekanije g. Jožefa Krantz, tišinskega plebanoša. Za oskrbnika te velike fare pa domačega g. kaplana Vojkovič Jožefa. Obema čestitamo in prosimo Boga, naj ju blagoslovi, da bosta lažje opravljala svojo dolžnost!

Beitinci. Naš pred. g. plebanoš Vadovič Rud. je obhajal 40letnico mašniškega delovanja. Posvečen je bil v Sombotheli od škofa Glidasy Koruda. Želimo mu za redki jubilej tisto, kar si sam najbolj želi! Najbolj pa molitve tistih ovčic, katere so bile izročene njemu v oskrbo v Soboti, pri Sv. Benediktu in na Tišini.

Turnišče. V nedeljo dne 12. t. m. je prikazal prvo sv. mašo brat g. dekana Jerič Mihael. Velika množica duhovnikov in bogoslovcev je pospremila g. novomašnika pred oltar. Brat g. novomašnika je z veliko gorečnostjo stopil na prižnico in mu je povedal mnogo ganljivih besed, katere so vsakemu verniku segle globoko v srce; posebno staršem, ki so ob tej priliki obhajali 50letnico zakonskega življenja, katero je blagoslovil g. novomašnik. Jubilanta sta bila tako srečna v zakonu, da sta vzgojila dva duhovnika. G. novomašniku iz dna srca čestitamo in mu želimo obilo božjega blagoslova v bodočem delovanju!

Železniško progo iz Addis Abebe do Džibutija Abesinci stalno kvarijo, da je promet po njej nemogoč. Mine po več dni, ko sploh ni nobenega vlaka iz Džibutija v prestolno mesto, ki ima najnujnejših življenjskih potrebščin samo za 3 tedne.

Abesinski ras Imru je zbral preostanke bivše neguševo vojske in sedaj napreduje s celo armado proti Addis Abebi. Italijani so poslali močnejše oddelke iz Addis Abebe vzdolž ob železniški progi, da jo ščitijo pred razdiranjem in v prestolici sami je ostalo le malo italijanskih vojakov. Ras Imru je obveščen o pičlosti italijanske posadke v Addis Abebi, kateri se bliža z vso naglico.

že v grlo tekla, to se pravi, če so mu bili žepi prazni in je zadnje drobtine pometel, tedaj je delal ko črna živina: pozimi s šilom in kopitom, poleti pri kmetih na polju in travniku.

Tako suh je bil prav sedaj, ko je moral Lisjak z Raven. Zato se je oglasil Ravnjaku, češ, da bi rad prišel kositi. Pri tem je imel še drug namen; seznaniti se je hotel z Urško in izvedeti, kaj bi dejala, če bi jo hotel vzeti. Res se mu je posrečilo: Ravnjak ga je sprejel, Urška pa, ki je bila sicer že precej zarjavela devica, vendar še polna upov in pričakovanja, mu tudi ni skrivala, da bi ji bil zakonski stan vse ljubši od deviškega.

Ko je mojster Smola dva tedna pridno delal in si nekaj kovačev prislužil, je prišlo z Urško do besede. Bilo je v nedeljo še zgodaj zvečer. Precej v rožicah jo je mahal čevljar z vasi na Ravne. Pičel streljaj od doma je sedela v robu Urška v svoji pisani noši in šivala. Možakar je krenil proti nji, se ji oglati priklonil in cifrasto poprašal:

»Ali mi dovoliš, da prisedem?«

»Zakaj ne, hihhi,« se je zarežala »tička,«; »saj je prostora dovolj.«

Čevljar je prisedel, zavihal si je brke in slovesno dejal:

»Častita dekla Urška, ali smem nekaj prositi?«

»Seveda,« se je dekla na glas zasmejala; »prej

pa moram jaz tebe nekaj prositi. Popravi mi vendar čevlje; že od velike noči jih imaš!«

»Kaj?! Njenih starih čevljev ne bom popravil, ampak ji bom napravil par čisto novih za poroko.«

Urškine oči so se zasvetile, rdečica jo je oblila, napol plaho, napol hudomušno je vprašala:

»Kaj naj počnem s takimi čevlji? Saj nisem nevesta.«

»Še danes more biti. Treba ji je le ziniti.«

»Ziniti je težko, ko ne vem, ne kod ne kam.«

»Teda ji hočem pomagati. Naj me pogleda! Moja prosta, neprisiljena in dobro premišljena volja je, prej ko mogoče stopiti v stan svetega zakona. Ker sam tega ne morem, vprašam njo, častito deklo Uršulo, ali mi hoče dati roko in srce.«

»Torej praviš, da bi me vzela. Ali ti je resnica ali imaš norce?«

»Taki norcev mi naj nikar ne podtika! Trdno in zares mislim, kar govorim.«

»Ljudje pa pravijo, da se ne boš več ženil.«

»Ljudje vejo dosti povedati, kadar jim je dolg čas. Zakaj se ne bi več ženil? Še vedno se štejem med mladeniče, imam hišo in grunt in rokodelstvo, torej podlage dovolj, da si ustvarim družino.«

»Jaz pa prinesem sedem tisoč dinarjev pošteno prisluženega denarja k hiši. Nekaj malega dobim še od tete in boter mi je obljubil kravo.«